

Budai Panna 9. : A legmélyebb

A hallgatás,
A talán,
A hagyj,
A menj el, de közben maradj,
A várakozás,
A hiú remény,
Hogy minden, ami neked fáj, az enyém,
A „Most ne!” ,
Az összeszorított fogsor,
Az „Újra kezdeném...”, de nem tudom, hogy hol,
A száraz hányinger,
A félelem,
Hogy te vagy minden kételyem,
A dac,
A ki nem mondott „Szeretlek”,
Hogy már nem örömmel, kinnal nevetnek,
A „Veled nem megy!”,
A „Nélküled fáj!”,
Hogy a te kalitkában vagyok csak szabad madár,
A magány veled,
A magány nélküled,
A hullámokban elöntött jéghideg rémület.